

Kırađılı Eđrehti Otu

Yavuz DEMİRKIRAN

Kırađılı Eđrehti Otu

Yavuz DEMİRKİRAN

Güneşli bir çayırda, Pippa adında küçük bir fare yosunlu bir kütüğün altındaki sıcacık yuvasında yaşıyordu. Bal kahvesi tüyleri sabah ışığında parlıyor, kehribar rengi gözleri merakla ışıldıyordu. Her gün örgü çim çantasını meyveler ve fındıklarla dolduruyordu. 'Keşif zamanı!' diye ciyaklıyor, bıyıklarını oynatıyordu. Dünya sıcacık, vızıldayan böcekler ve salınan otlarla doluydu.

Sıcak bir öğleden sonra Pippa uzun eğreli otlarının arasından zikzak bir patıkayı izledi. Aniden durdu. Tek bir eğreli otu ayrı duruyor, yaprakları kırağıyla bembeyaz parlıyordu! Pippa yuvarlak kehribar gözlerini kırıştırdı. 'Kırağı mı? Yazın mı?' diye fısıldadı. Küçük pembe burnunu uzattı. Eğreli otunun etrafındaki hava serin ve tazeydi. 'Bu nasıl olabilir?' diye merak etti, kuyruğu heyecanla kıvrıldı.

Pippa daha da yaklaşıp buzlu yaprakları araladı. Altlarında minik böcekler yavaşça hareket ediyor, gövdeleri kırağılı bir ışıkla pırıldıyordu. Birinin soluk buz mavisi kanatları ve gümüş antenleri vardı. 'Merhaba,' dedi Pippa yumuşak bir sesle. Böcek koyu yuvarlak gözlerle yukarı baktı. 'Ben Wisp,' dedi çınlayan bir sesle. 'Buzlu yuvamıza hoş geldin.' Pippa'nın kalbi hayretle hızla çarptı.

Wisp, kırağının en sıcak günlerde bile erimediğini anlattı. 'Ailemizin soğuğa ihtiyacı var,' dedi Wisp. 'Sıcak güneşte yaşayamayız.' Pippa daha çok böceğin toplandığını gördü—bazıları beyaz benekli nane yeşili, bazıları minik kar taneleri gibiydi. Moss adında küçük yeşil bir tanesi Pippa'nın kulaklarının etrafında vınlıyarak döndü. 'Sen çok büyüksün!' dedi Moss cıvıldayarak. Pippa kıkırdadı. 'Sen de çok hızlısın!' diye yanıtladı.

Pippa eğrelti otunu her gün ziyaret etti. Serin çiy damlaları getirdi ve böceklere çayırı anlattı. Moss kuyruğuna binmeyi çok severdi. Wisp ona kırağının nasıl oluştuğunu ve gölgenin neden önemli olduğunu öğretti. 'Sen bizden farklısın,' dedi Wisp nazikçe. 'Ama iyiliğin seni özel kılıyor.' Pippa serin havada bile içinin ısındığını hissetti. Sırlarını koruyacağına söz verdi.

Ama bir sabah güneş her zamankinden daha çok kavurdu. Çayırın otları soldu, dere azaldı. Pippa eğrelti otuna vardığında nefesi kesildi. Kırağı eriyordu! Minik damlalar yapraklardan aşağı süzülüyordu. Böcekler birbirine sokulmuş, ışıkları titriyordu. 'Sıcak çok güçlü,' dedi Wisp üzgünce. 'Yuvamız kayboluyor.' Pippa'nın bıyıkları sarktı. Yardım etmeliydi.

Pippa ağabeyi Bramble'a koştı. Uzun ve güçlüydü, gri-kahverengi tüyleri ve bir kulağında küçük bir çentik vardı. 'Bramble!' diye bağırdı. 'Kırağılı eğrelti otu eriyor ve böceklerin soğuğa ihtiyacı var!' Bramble koyu kahverengi gözleriyle dinledi. 'Onlara yeni bir yuva kurabiliriz,' dedi sakın bir sesle. 'Serin yapraklara, gölgeye ve işbirliğine ihtiyacımız olacak.' Pippa başını salladı, kehribar gözleri parlıyordu.

Bramble deri kemerini ve alet çantasını getirdi. 'Önce ormandaki en serin yaprakları bulacağız,' dedi. Kayaların altında ve derenin yakınında aradılar. Pippa çim çantasını nemli, koyu yapraklarla doldurdu. Bramble geniş omuzlarında büyük yapraklı dallar taşıdı. Moss ve Wisp onları gizli serin yerlere yönlendirerek izledi. 'Acele edin!' diye ciyakladı Moss. 'Güneş daha da ısınıyor!'

Alıç çalısının altında gölgeli bir oyuk buldular. Bramble, Pippa'ya serin havayı hapsedmek için yaprakların nasıl katmanlanacağını gösterdi. Pippa kırılgılı eğrelti otu yapraklarını bir daire şeklinde dizdi. 'Bir sığınak yapacağız,' dedi. Moss ve diğer böcekler minik çakıl taşları ve çiy damlaları getirdi. Wisp herkesi nazik bir bilgelikle yönlendirdi. Yavaş yavaş yeni bir kırılgılı yuva büyümeye başladı. Pippa'nın kuyruğu umutla kıvrıldı.

Bütün öğleden sonra çalıştılar. Pippa'nın küçük patileri yorulmuştu ama devam etti. Bramble serin su için sığ bir havuz kazdı. Moss ileri geri vınlayarak eski eğrelti otundan minik buz kristalleri taşıdı. 'Bu daha da güzel olacak!' diye sevindi Moss. Gölge derinleştikçe böcekler daha parlak ışıldadı. Pippa gülümsedi. 'Farklı olmak bize yardım etti,' diye düşündü. 'Kırağı bir armağan.'

Güneş batmaya başladığında yeni sığınak hazırды. Serin yapraklar kalın bir çatı oluşturmış, kırağı içeride pırıldıyordu. Wisp ortaya süzüldü. 'Ailemizi kurtardın,' dedi Wisp yumuşak bir sesle. 'Farklılığın—sıcak kalbin—bunu mümkün kıldı.' Pippa'nın kehribar gözleri mutlu yaşlarla doldu. Böcekler etrafında dans etti, buzlu ışıkları alacakaranlığı aydınlattı. Bramble ona gururla başını salladı.

Ertesi gün yaz sıcağı geri döndü ama sığınak sağlam kaldı. Pippa her sabah taze çiy ile ziyarete geldi. Moss ona kırağılı bir şarkı öğretti, Wisp çok eski kışların hikâyelerini anlattı. 'Buraya her zaman hoş geldin,' dedi Wisp. Pippa farklı olmanın tuhaf olmadığını biliyordu—özel bir amacı vardı. Eve seke seke gitti, yosun yeşili önlüğü esintiyle dalgalanıyordu.

Çayırda kırağılı eğrelti otu ve iyi kalpli fare hakkında haber yayıldı. Başka hayvanlar görmeye geldi ama böceklerin yuvasına saygı gösterdiler. Pippa açıkladı: 'Herkesin ait olduğu bir yer vardır.' Bramble ziyaretçiler için yumuşak yosundan küçük bir bank yaptı. Soğuğu seven böcekler gelişti ve çayır onların etrafında daha da yeşillendi. Pippa'nın içi huzurla doldu.

Sıcak bir akşam Pippa, Moss omzunda sığınağın yanında oturdu. 'Bize neden yardım ettin?' diye sordu Moss. Pippa düşündü. 'Çünkü bana ihtiyacınız vardı,' dedi. 'Ve çünkü farklı olmak her birimizi özel kılan şey.' Moss'un siyah gözleri parladı. 'Sen farklıların en iyisisin,' dedi Moss. Pippa kıkırdadı, bıyıkları sevinçle oynadı.

Yaz solarken eğrelti otunun kırağısı çayırda küçük bir ay gibi parladı. Pippa yakında sonbaharın, sonra kışın geleceğini ve böceklerin güvende olacağını biliyordu. Farklılıkların saklanacak değil, kutlanacak şeyler olduğunu öğrenmişti. Serin yapraklarla dolu çantasıyla buzlu dostlarını her zaman koruyacağına söz verdi.

Ve böylece çayır bir sır sakladı: hiç erimeyen bir eğrelti otu, buzlu böceklerden oluşan bir aile ve sıcak kalpli genç bir fare. Pippa'nın yosun yeşili önlüğü ve kıvrıkcık kuyruğu iyiliğin simgesi oldu. Ne zaman biri kendini farklı hissetse, kırağılı eğrelti otunu hatırladı—ve kendi farklılığının da önemli bir amacı olduğunu bildi.